

18. - 21. června 2009 pořádala Záchraná brigáda kynologů Pardubického kraje WILDERNESS SEMINAR 2009. Pořádala ho ve spolupráci s ing. Vladimírem Makešem (PČR, KŘP Východočeského kraje, vrchní komisař, kancelář náměstka ředitele pro vnější službu), Evou Čecilovou (OES, CSST, ICF, USAR Task Force 3) a Kristine Black (coordinator Office of the Sheriff County of Santa Clara, Kalifornie, USA, OES, CARDA, CSST, ICF).

Wilderness seminar byl diskusní seminář pro psovody věnovaný praktickému vyhledání pohřešovaných osob v terénu a metodice vedení pátracích akcí.

Hlavní témata a cíle semináře byly:

- Systém svolání pátrací akce v terénu v Kalifornii a srovnání s ČR,
- postup při rozdělení pátracích prostorů pro jednotlivé pátrací týmy,
- druhy pátracích týmů,
- postupy a techniky přípravy na pátrání pro kynologický tým (psovod, pes, doprovod),
- metodika při vedení pátrací akce v terénu,
- metodika přípravy psovoda na účinné propátrání svěřeného prostoru, zvolení strategie dle mapy a povětrnostních podmínek v dané situaci
- práce psovoda při přípravě pátrání (zvolení strategie pátrání, postup s přihlednutím k povaze terénu)
- skutečné možnosti využití čichových schopností psa,
- hlášení psovoda během pátrání a závěrečná zpráva o prohledání po návratu na základnu.

Po ukončení semináře by měl mít psovod základní znalosti o systému vedení pátrací akce, základní vědomosti o přípravě a zvolení postupu při prohledání konkrétního prostoru a měl by získat nové vědomosti ohledně použití psa v dlouhodobějším vyhledání.

Celý seminář byl výborně připraven a nových zkušeností, co se týká prohledání terénu, bylo mnoho.

Málokdo z našich psovodů si dovede představit praktické zkoušky dle kalifornských testů, jako je 40 akrový test dle CARDA (1 akr = cca 70 x 70 m, tzn. plocha testu 196 000 m²) s časem prohledání 2 hodiny a 100 akrový test s časem neomezeným.

Tyto obrovské prostory vyžadují naprosto jiný systém prohledání, než na který jsme zvyklí. Většinu našich terénů podle národních i mezinárodních zkoušek (včetně atestů Ministerstva vnitra) jsme schopni se psem projít s vysíláním psa do směrů od psovoda. Ale v prostorách větších, jak 50000 m², musí psovod chodit všude se psem, šetřit jeho síly a sledovat neustále jeho reakce (a do toho stále sledovat mapu, GPS a kompas). Nejideálnější při velkých plochách je, když pes chodí před psovodem nebo se pohybuje v blízkém okruhu kolem psovoda. Terén tedy neprohledává jenom pes vedený psovodem, ale oba společně jako tým. Psovod musí mít hlavně jistotu, že prohledal opravdu vše.

Pes během terénu postupně tlumí rychlost pohybu a práci nosem. Při zachycení pachu osoby však okamžitě reaguje, je opět ve střehu a dohledává osobu buď vysokým nosem, nebo po stopě.

Je-li pes příliš unavený nebo jsou-li povětrnostní podmínky nepříznivé pro dohledání osoby, musí mu psovod maximálně pomoci a ulehčit mu práci. Nezbytné tedy je, aby psovod znal šíření pachu v terénu za jakéhokoli počasí a aby tuto znalost automaticky používal. Rovněž psovod musí neustále sledovat změny v proudění vzduchu, musí přizpůsobit průchod terénem podle členitosti (kopce, doliny, vodní toky) a hlavně denní době a počasí. Některé povětrnostní podmínky v souladu s tlakem vzduchu a celkovým počasím někdy neumožní psu dohledat osobu, pokud neproběhne přímo kolem ní. Jindy je pes schopen navěřit osobu až do vzdálenosti několika set metrů. To je ovšem práce psovoda, aby tyto skutečnosti odhadl a podle nich vedl průzkum terénem.

Tyto i nové zkušenosti jsme měli možnost vidět i při praktické ukázkové práci kalifornského psovoda a jeho německého ovčáka.

Škoda jen, že se semináře neúčastnili zástupci ředitelství Policie ČR jednotlivých krajů, jelikož PČR je alfou a omegou při těchto typech pátracích akcí. Určitě by takovýto seminář pomohl ke zlepšení systému pátrání po ztracených osobách a v nasazování atestovaných kynologů v případech zásahu.